

## Arrest

nr. 64 125 van 29 juni 2011  
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en  
asielbeleid.

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun kinderen X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 23 april 2011 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 mei 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die *loco* advocaat A. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 24 december 2009 dienen verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 21 december 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen ongegrond wordt verklaard.

Op 29 januari 2011 dienen verzoekers een nieuwe aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

Op 14 maart 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen onontvankelijk wordt verklaard, aan verzoekers ter kennis gebracht op 25 maart 2011. Dit is de bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

*“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die pers aangetekend schrijven van 31.01.2011 bij onze diensten werd ingediend door:*

*M.A. (...)*

*Zijn ouders*

*M, E. (...)*

*M, A (...)*

*Zijn broer*

*M, A. (...)*

*Nationaliteit: Armenië*

*Adres: (...)*

*In toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is.*

*Reden:*

*Artikel 9ter - §3 3° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag.*

*Betrokkene legt bij zijn aanvraag een aantal medische getuigschriften voor.*

*Er werd in geen enkel van deze gevallen gebruik gemaakt van het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door Artikel 9ter §1 van de wet van 15/12/1980 en vastgesteld bij Koninklijk Besluit van 24 januari 2011, dat op 29 januari 2011 in voege trad.*

*Derhalve is de aanvraag onontvankelijk.”*

## 2. Onderzoek van het beroep

2.1 Verzoekers voeren de schending aan van artikel 9ter, § 3, 3° van de Vreemdelingenwet, van artikel 4 van het koninklijk besluit van 24 januari 2011, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers wijzen op de door hen ingediende medische verslagen van Dr. D.E en van Dr. VL.G. Het verslag van Dr. D.E. correspondeert wel degelijk met het standaard medisch getuigschrift zoals vereist door artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing wordt niet gemotiveerd waarin het voorgelegde medisch getuigschrift verschilt van het ‘standaard medisch getuigschrift’. Uit een vergelijking tussen het standaard medisch getuigschrift en het medisch getuigschrift van Dr. D.E. van 12 januari 2011 blijkt er geen inhoudelijk verschil. Er is enkel een verschil in de hoofding van de getuigschriften en de lay-out van de teksten. Het is onredelijk om de aanvraag onontvankelijk te verklaren louter om reden dat de hoofding van het voorgelegde getuigschrift verschilt van het standaard medisch getuigschrift terwijl beide getuigschriften voor het overige inhoudelijk identiek zijn aan elkaar.

2.2 In de nota met opmerkingen antwoordt verweerder dienaangaande:

*"In een eerste middel beroepen verzoekers zich op een schending van art. 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980, art. 4 van het KB van 24 januari 2011, art. 62 van de wet van 15 december 1980, art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.*

*In een eerste onderdeel suggereren verzoekers dat de bestreden beslissing had moeten uitleggen op welke wijze het standaard medisch getuigschrift verschilt van het bij de aanvraag bijgevoegde medische attest. Zij stellen alleen maar te kunnen gissen naar de mogelijke verschillen.*

*Verwerende partij heeft in hoofdorde de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing op afdoende wijze het determinerend motief waarop zij is gesteund heeft weergegeven, met name het gebrek aan het medisch standaard getuigschrift, zoals gevraagd door art. 9ter §1 van de wet van 15 december 1980, zoals vervangen door art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (in werking getreden op 10 januari 2011):*

*Art. 9ter.*

*§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.*

*De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.*

*Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.*

*De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.*

*Het standaard medisch getuigschrift werd vastgesteld bij KB d.d. 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Dit KB is in werking getreden op 29 januari 2011. De aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van art. 9ter van de wet van 15 december 1980 werd ingediend op 31 januari 2011, zodat alleszins het nieuwe standaard-attest diende bijgevoegd te worden. Verzoekers betwisten dit ook niet tijdens huidige vordering.*

*Gelet op voormelde wetsbepalingen kon de bestreden beslissing zich beperken tot de vaststelling dat het standaard medisch getuigschrift niet werd bijgevoegd en verwijzen naar art. 9ter §3, 3° van de wet van 15 december 1980:*

*§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;*

*De vereiste van een motivering die aangeeft in welke mate het bijgevoegde attest verschilt van het standaard-attest, zoals verzoekers suggereren, mist elke grondslag.*

*Ondergeschikt wenst verwerende partij op te merken dat verzoekers' kritiek sowieso niet ernstig is. Uit de hiernavolgend door verzoekers ontwikkelde middelen blijkt duidelijk dat zij de motieven van de bestreden beslissing kennen:*

*"Het enige verschil dat er waarneembaar is tussen de beide standaard medische getuigschriften zit in de lay-out en met name in de hoofding."*

*Het doel van de formele motivering werd desgevallend alleszins bereikt, met name de bestuurde in kennis stellen van de motieven waarop de beslissing steunt, zodat deze met kennis van zaken kan oordelen of het opportuun is een verzoek tot schorsing en/of beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te dienen.*

*In een tweede onderdeel suggereren verzoekers een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en materiële motivering.*

*Verzoekers stellen dat het bijgevoegde medisch attest inhoudelijk niet verschilt van het vereiste standaard medisch attest. Zij merken op dat de medische aandoeningen waaraan hun zoontje lijdt, alsook de graad en de ernst ervan, konden gelezen worden in het bijgevoegde attest.*

*Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat verzoekers andermaal voormelde nieuwe regelgeving uit het oog lijken te verliezen. Zij dienden zelf de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen bij het indienen van hun aanvraag. Op dat moment was de nieuwe regelgeving reeds in werking getreden en was desgevallend een medisch standaard getuigschrift, volgens KB d.d. 24 januari 2011 vereist. Elk ander bijgevoegd getuigschrift kon niet worden aanvaard. Art. 9ter §3 van de wet van 15 december 1980 laat hierover geen twijfel:*

*§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk :*

*3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid;*

*Verwerende partij kan niet verweten worden de van kracht zijnde wetgeving op correcte wijze te hebben toegepast.*

*De thans bestreden beslissing heeft zich gesteund op een correcte feitenvinding.*

*Gelet op de geldende regelgeving werd hier geen kennelijk onredelijke besluit uit getrokken.*

*Een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld.*

*Het eerste middel is niet ernstig.*

*In een tweede middel beroepen verzoekers zich op een schending van art. 3 EVRM.*

*Verzoekers stellen dat een terugkeer naar het land van herkomst onmogelijk is, zoals blijkt uit het voorgelegde medische attest.*

*Verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de aanvraag 9ter onontvankelijk werd verklaard, hetgeen impliceert dat geen onderzoek ten gronde diende gevoerd te worden naar de voorgestelde medische problematiek. Anders oordelen zou het onderscheid tussen de ontvankelijkheids- en gegrondheidsfase, zoals voorzien in art. 9ter van de wet van 15 december 1980, volledig ondergraven. Verzoekers suggereren immers dat, ondanks het feit dat hun aanvraag onontvankelijk zou zijn, toch een onderzoek ten gronde diende te gebeuren naar de medische toestand, de mogelijkheid tot reizen en de mogelijks daaruit voortvloeiende schending van art. 3 EVRM.*

*Bovendien, het loutere feit dat een aanvraag om verblijfsmachtiging om medische redenen als onontvankelijk werd afgewezen laat op zich niet toe" te besluiten dat er ook een gezondheidsproblematiek aanwezig is. In die zin werd ook geoordeeld door de Raad bij arrest nr. 69.652 d.d. 15 april 2011.*

*Een schending van art. 3 EVRM wordt desgevallend niet aannemelijk gemaakt.*

*Het tweede middel is niet ernstig.*

*In een derde middel beroepen verzoekers zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.*

*Verzoekers wijzen nogmaals op het gebrek aan verschil tussen het bijgevoegde medisch attest en het standaard medisch attest. Het zou onredelijk zijn op basis daarvan de aanvraag onontvankelijk te beoordelen.*

*Supra werd reeds gesteld dat het niet kennelijk onredelijk is, gelet op de geldende wetgeving de aanvraag onontvankelijk te beoordelen.*

*Bovendien kan een schending van het redelijkheidsbeginsel pas vastgesteld worden indien:*

*"De keuze die een bestuur in de uitoefening van een discretionaire bevoegdheid maakt, schendt het redelijkheidbeginsel wanneer men op zicht van de opgegeven motieven zich tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Om het redelijkheidbeginsel geschonden te kunnen noemen, moet men voor een beslissing staan waarvan men ook na lectuur ervan ternauwernood kan geloven dat ze werkelijk genomen is. Wat het redelijkheidbeginsel de rechter toestaat, is niet het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volkomen ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is" (RVV nr. 9420 van 31 maart 2008)*

*Er is in casu geen sprake van een kennelijke wanverhouding tussen de motieven van de bestreden beslissing en het dispositief.*

*Het derde middel is niet ernstig."*

## 2.3 Artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*"De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:*

*(...)*

*3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in §1, vierde lid; (...)."*

Artikel 9ter, § 1, vierde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

*"Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling."*

De Raad stelt uit het hierboven geciteerde vast dat artikel 9ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat een aanvraag om medische redenen een standaard medisch getuigschrift dient te bevatten dat de ziekte vermeldt, de graad van ernst van de ziekte en de noodzakelijk geachte behandeling.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekers bij hun aanvraag om machtiging tot verblijf om medische redenen van 31 januari 2011 een medisch getuigschrift ingevuld door Dr. D.E. van 12 januari 2011 hebben gevoegd. Dit wordt ook niet betwist door verweerder.

Het koninklijk besluit van 24 januari 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, bevat in bijlage een 'standaard medisch getuigschrift' bestemd voor de Dienst Humanitaire Regularisaties bij de Algemene Directie van de Dienst Vreemdelingenzaken. Dit standaard medisch getuigschrift bevat een lijst van medische vragen die door een arts dienen te worden ingevuld. Het door verzoekers voorgelegde medisch getuigschrift bevat dezelfde lijst van medische vragen ingevuld door Dr. D.E. op 12 januari 2011. De Raad stelt bijgevolg vast dat, met uitzondering van de hoofding, het medisch getuigschrift van 12 januari inhoudelijk volledig hetzelfde is dan het 'standaard medisch attest'. Het door verzoekers voorgelegde attest vermeldt aldus de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Waar verweerder in de nota opmerkt dat de van kracht zijnde nieuwe wetgeving op correcte wijze wordt toegepast in de bestreden beslissing, dat artikel 9ter, § 3 van de Vreemdelingenwet hierover geen twijfel laat bestaan, dat een medisch standaard getuigschrift volgens KB van 24 januari 2011 vereist is en *"elk ander bijgevoegd getuigschrift niet (kan) worden aanvaard."*, kan hij niet worden gevolgd. De door verzoekers ingediende medische aanvraag en het door hen voorgelegde medische getuigschrift beantwoorden immers volledig aan de *ratio legis* van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, te meer nu in de memorie van toelichting het volgende wordt verduidelijkt met betrekking tot het medisch attest:

*"Door daarnaast meer precieze eisen te stellen van de informatieve pertinentie van het medisch getuigschrift dat moet worden voorgelegd, wordt de procedure duidelijker gekaderd. Zo zal er een standaard medisch getuigschrift worden voorzien via een koninklijk besluit, vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Het medisch getuigschrift dient in elk geval zowel de ziekte, haar graad van ernst als de noodzakelijk geachte behandeling vermelden, gezien de beoordeling van deze drie gegeven noodzakelijk is wil men de finaliteit van de procedure eerbiedigen.*

*Daarnaast zal o.m. ook expliciet worden vereist dat de betrokkene alle nuttige inlichtingen overmaakt. De aanvraag zal onontvankelijk worden verklaard wanneer de vreemdeling de indieningsprocedure niet volgt (aanvraag via aangetekende brief), wanneer hij niet voldoet aan de verplichting tot identificatie, of wanneer het medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de gestelde voorwaarden."* (Ontwerp van wet tot wijziging van de procedure om een verblijfsvergunning te bekomen om medische redenen, *Parl.St.* Kamer 2010-2011, nr. 0771/001, p. 147).

Waar verzoekers stellen dat het kennelijk onredelijk is om hun aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk te verklaren louter omwille van het gebrek aan een 'standaard medisch getuigschrift' terwijl het voorgelegde getuigschrift identiek is aan het standaard medisch getuigschrift met uitzondering van de hoofding en lay-out, kunnen verzoekers worden gevolgd.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

### 3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 14 maart 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9*ter* van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, wordt vernietigd.

### **Artikel 2**

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig juni tweeduizend en elf door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN